

Délután

A záport oldozó, vak délutáni fényben
hazafelé megyek;
zajdul a táj, s a játszótér fűvében
sarlóval szénát gyűjt be két gyerek.

Valahogyan minden egy még erősebb
szín glóriáját kapva tündököl;
frissen festett kerítés, rózsák, a tetőket
nézem, amíg forog, csak forog, fentről egy ököl,

hogy lecsapjon rózsáinkra, fáinkra és a játszó
gyerekek rémülten hűvös küszöbre fussanak;
s hogy ami most ilyen példátlanul sugárzó
volt, elhervadjon ostora alatt.

1965 / WM KGY 2015.20.1.

([Baka István Összegyűjtött versek](#) című kötetéből)

[← Előző oldal](#)

[Következő oldal →](#)